

Arrest

nr. 49 886 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2010 in naam van hun drie minderjarige kinderen hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 juni 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel (tot terugbrenging) om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 oktober 2008 dient dhr. X. een verklaring tot inschrijving als werknemer of werkzoekende in. Ook verzoekers kinderen dienen die dag een verklaring van inschrijving in, als familielid van een burger van de Unie, met name als bloedverwanten in neerdalende lijn.

Op 4 november 2008 doet mevrouw X. die op dat ogenblik de Marokkaanse nationaliteit heeft een verklaring van inschrijving als familielid van een burger van de Unie. Nadat zij eveneens de Italiaanse nationaliteit heeft verworven, doet zij op 6 april 2009 opnieuw een aanvraag van een verklaring van inschrijving als familielid van een burger van de Unie.

Op 14 april 2009 wordt dhr. A.K. in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving en wordt hem een E-kaart afgegeven, als student.

Op 28 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van dhr. A.K., de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, die op 19 juli 2010 ter kennis wordt gebracht. Dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van mevrouw A.M. de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Ten aanzien van de drie minderjarige kinderen van verzoekers neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel tot terugbrenging, ter kennis gebracht op 19 juli 2010. Dit zijn de bestreden beslissingen die telkens als volgt gemotiveerd worden:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...)

(...)

van Italiaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Het verblijfsrecht van de vader van betrokkene werd beëindigd op basis van art. 42 bis §1. Betrokken verkreeg als bloedverwant in neerdalende lijn overeenkomstig art. 40 bis §2, 3° de verklaring van inschrijving.

De moeder van betrokkene kan in eigen hoofde het verblijfsrecht niet behouden overeenkomstig art. 40, §4.

Overeenkomstig artikel 42 ter, §1, 1° en in het belang van het kind dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van betrokkene.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekers voeren de schending van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht aan. Zij zetten hun middel als volgt uiteen:

Verwerende partij heeft ten onrechte beslist tot terugtrekking van de E-kaart van verzoeker, stellende dat hij niet meer zou voldoen aan de voorwaarden van art. 40§4 van de Wet van 15.12.1980, noch als student, noch als economisch actieve, noch als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

De situatie van verzoeker zou totaal veranderd zijn en hij zou niet als student worden beschouwd gezien zijn opleiding is afgelopen. Dit zou blijken uit het administratief dossier van verzoeker.

Verwerende partij stelt dat verzoeker niet zou beschikken over voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat hij ten laste zou vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

- Bovendien stelt verwerende partij weer ten onrechte dat verzoeker een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk en dit omwille van het feit dat hij gedurende enkele maanden leefloon heeft ontvangen van het OCMW.

Verwerende partij heeft dan ook overeenkomstig art. 42bis §1 van de Verblijfswet beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker.

Op basis hiervan werd ook een einde gemaakt aan het verblijf van de 3 kinderen A. , H. en A. (...). Dat ten onrechte een einde werd gemaakt aan het verblijf van de kinderen. De bewering van verwerende partij dat verzoeker geen economische activiteit in België zou hebben ontplooid klopt niet. Verzoeker heeft lange tijd gewerkt via interimcontracten. Op dit moment werkt hij bij (...) te Genk. Bovendien is hij nog volop bezig met het zoeken naar werk. Hiernaast volgt verzoeker Nederlandse taalcursussen. Vanaf juli 2009 tot februari 2010 heeft verzoeker leefloon ontvangen van het OCMW. Verzoeker betaalt momenteel de door hem ontvangen leefloon terug met maandelijkse betalingen van € 75. Verzoekster, zijnde mevrouw A.M. (...) werkt via interim en voltijds en ontvangt maandelijks een inkomen van € 1.600 + maaltijdcheques ter waarde van € 154. (stuk 6) Hiernaast ontvangt mevrouw M. maandelijks kindergeld voor haar 3 kinderen t.b.v. €519. De bewering dat verzoeker niet meer zou voldoen aan de voorwaarden van art. 40 §4 van de Verblijfswet klopt dan ook niet. Hoewel verzoeker zelf geen voldoende bestaansmiddelen kan verwerven, beschikt hij samen met zijn echtgenote wel over voldoende bestaansmiddelen. Verzoeker kan minstens op grond van art. 40 §4, 1° lid van de

Verblijfswet een E kaart verkrijgen als werknemer of werkzoekende. Eveneens is verzoeker ingeschreven aan een erkende onderwijsinstelling voor Nederlandse taallessen en kan in aanmerking komen op grond van art. 40 §4, 1° lid van de Verblijfswet.

Verzoeker heeft samen met zijn gezin gedurende een zeer korte periode OCMW steun ontvangen, maar deze worden nu terugbetaald met maandelijkse betalingen van € 75. (stuk 5) Verzoekers ontvangen géén leefloon meer sinds februari 2010! In casu kan evenmin gezegd worden dat verzoeker een onredelijke belasting is voor het Belgische sociale bijstandstelsel. Dat in casu verwerende partij geenszins rekening houdt met de bovenvermelde situatie, en zomaar verzoekers en hun kinderen een bevel toekent om het land te verlaten.

Bovendien gaan de kinderen in België naar school.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43) De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Het wordt niet betwist dat de drie minderjarige kinderen een verblijfsrecht verwierven in functie van hun vader die op 14 april 2009 in het bezit werd gesteld van een verklaring van inschrijving en een E-kaart, als student. Het hoofdmotief in de bestreden beslissingen is dat het verblijfsrecht van hun vader is beëindigd.

Verzoekers betogen evenwel dat verweerder ten onterechte besliste dat dhr. K.A., hun vader, niet meer zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet), noch als student, noch als economisch actieve, noch als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zodat ook het verblijf van de drie minderjarige kinderen ten onrechte werd beëindigd. Verzoekers zetten vervolgens uiteen waarom zij menen dat het verblijf van dhr. K.A. ten onrechte werd beëindigd. Verzoekers herhalen *in casu* de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift met betrekking tot hun vader en stellen in essentie dat hun vader wel degelijk economische activiteiten heeft ontplooid en het door hem ontvangen leefloon terugbetaalt en dat hij niet kan worden beschouwd als een onredelijke belasting voor het sociaal stelsel, nu hij samen met mevrouw M.A., hun moeder, over voldoende bestaansmiddelen beschikt nu zij maandelijks 1600 euro en maaltijdcheques verdient op grond van haar tewerkstelling en kindergeld ontvangt.

De Raad stelt vast dat dhr. K.A. (hun vader) een beroep heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing waarbij een einde werd gesteld aan zijn verblijfsrecht op grond van artikel 42bis van de Vreemdelingenwet. In dit verzoekschrift werden overigens dezelfde argumenten aangehaald. Bij arrest nr. 49 884 besliste de Raad dat verweerder op redelijke en zorgvuldige wijze tot deze beslissing is gekomen. Gelet op het gezag van gewijsde van dit arrest kan de Raad niet anders dan *in casu* tot dezelfde conclusie te komen.

Artikel 42ter, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen luidt als volgt:

"§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van

familie lid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

1 °er wordt op basis van artikel 42bis, § 1, een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;”

Aangezien het verblijfsrecht van dhr. K.A. is beëindigd en de drie minderjarige kinderen in functie van dhr. K.A. verblijfsrecht hadden verworven, is het niet kennelijk onredelijk ook het verblijfsrecht van de drie minderjarige kinderen te beëindigen. Het motief in de bestreden beslissingen met betrekking tot hun moeder is een overtollig motief aangezien de kinderen enkel in functie van hun vader verblijfsrecht hebben aangevraagd en verkregen.

Bijgevolg kon verweerder op zorgvuldige en redelijke wijze motiveren dat dien ten gevolge en in het belang van de kinderen, ook een einde dient te worden gesteld aan het verblijf van de minderjarige kinderen.

Verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar zij de mening zijn toegedaan dat er geen zorgvuldig onderzoek werd gedaan naar hun situatie. Uit het arrest nr. 49 884 van 20 oktober 2010 is gebleken dat de situatie van de vader zorgvuldig werd onderzocht. Uit de bestreden beslissing blijkt ook dat de motieven specifiek betrekking hebben op de situatie van verzoekers die hun verblijfsrecht verwierven in functie van hun vader. Waar verzoekers opmerken dat de kinderen school lopen, stelt de Raad vast dat gelet op hun minderjarigheid, zij hiermee niet aantonen dat zij hun verblijfsrecht op deze grond zouden kunnen behouden in eigen hoofde. Waar verzoekers nog verwijzen naar de tewerkstelling van hun moeder herhaalt de Raad dat de drie minderjarige kinderen hun verblijf hebben aangevraagd in functie van hun vader en hun verblijfsrecht hadden verkregen in functie van het verblijfsrecht van hun vader. Het staat de drie minderjarige kinderen vrij hun verblijfsrecht aan te vragen in functie van hun moeder indien blijkt dat aan haar een verblijfsrecht wordt toegestaan.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN